

A. Kalfelis
tegen
Bank Schröder, Münchmeyer, Hengst & Cie en anderen

(verzoek van het Bundesgerichtshof
om een prejudiciële beslissing)

„Artikelen 5, sub 3, en 6, sub 1, Executieverdrag — pluraliteit van verweerders
— begrip onrechtmatige daad”

Rapport ter terechtzitting	5566
Conclusie van advocaat-generaal M. Darmon van 15 juni 1988	5573
Arrest van het Hof (Vijfde kamer) van 27 september 1988	5579

Samenvatting van het arrest

- Verdrag betreffende de rechterlijke bevoegdheid en de tenuitvoerlegging van beslissingen — Bijzondere bevoegdheden — Pluraliteit van verweerders — Bevoegdheid van gerecht van woonplaats van een der verweerders — Voorwaarde — Samenhangende vorderingen in zin van Executieverdrag (Executieverdrag, artikel 6, sub 1)*
- Verdrag betreffende de rechterlijke bevoegdheid en de tenuitvoerlegging van beslissingen — Bijzondere bevoegdheden — Bevoegdheid ter zake van „verbintenissen uit onrechtmatige daad” — Begrip — Autonome uitlegging — Aansprakelijkheidsvordering die geen verband houdt met verbintenis uit overeenkomst — Vordering op verscheidene grondslagen — Onderdelen die op andere grondslag dan onrechtmatige daad berusten, van bevoegdheid uitgesloten (Executieverdrag, artikel 5, sub 3)*

1. Voor de toepassing van artikel 6, sub 1, van het Verdrag van 27 september 1968 betreffende de rechterlijke bevoegdheid en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken is vereist,

dat tussen de verschillende rechtsvorderingen die door een zelfde verzoeker tegen verschillende verweerders zijn ingesteld, een verband bestaat. De aard van die band moet autonoom worden uitge-

legd. De vorderingen moeten samenhangend zijn, in die zin dat het van belang is ze te zamen te berechten, ten einde te vermijden dat bij afzonderlijke berechting van de zaken onverenigbare uitspraken worden gegeven.

2. Het begrip „verbintenis uit onrechtmatige daad” in de zin van artikel 5, sub 3, Executieverdrag moet worden beschouwd als een autonoom begrip, waaronder elke rechtsvordering valt die beoogt de aansprakelijkheid van een ver-

weerder in het geding te brengen en die geen verband houdt met een „verbintenis uit overeenkomst” in de zin van artikel 5, sub 1.

Een gerecht dat op grond van artikel 5, sub 3, bevoegd is om kennis te nemen van het onderdeel van een vordering dat op onrechtmatige daad is gebaseerd, is niet bevoegd om kennis te nemen van de andere on150011en van de vordering, die een andere grondslag hebben dan onrechtmatige daad.

RAPPORT TER TERECHTZITTING in zaak 189/87 *

I — Feiten en procesverloop

A — *De feiten*

1) Het procesverloop in het hoofdgeding

De bank Schröder, Münchmeyer, Hengst en Cie (hierna: HEMA Duitsland) was een particuliere bank, gevestigd te Frankfurt am Main. Zij is thans in liquidatie. Zij heeft te Luxemburg de bank Schröder, Münchmeyer, Hengst International SA (hierna: HEMA Luxemburg) opgericht, die een 100% dochteronderneming is. E. Markgraf is procuratiehouder bij HEMA Duitsland.

Ten tijde van de litigieuze feiten was hij werkzaam in de afdeling buitenland van HEMA Duitsland.

Verzoeker in het hoofdgeding (hierna: verzoeker) sloot in de periode tussen maart 1980 en juli 1981 door bemiddeling van Markgraf en via HEMA Duitsland kas- en termijntransacties in zilver met HEMA Luxemburg af, waarvoor hij deze laatste 344 868,52 DM betaalde.

Toen zijn termijntransacties een fiasco bleken, daagde verzoeker de twee banken en Markgraf voor de rechter, op grond dat zij

* Procestaal: Duits.